

Je rozhodnuto – ve Varech se letos jede mistrovství světa ve sjezdu! Velký společný sen, který dal dohromady partu karlovarských kanoistů z oddílu vodního slalomu SK Hubertus a společnost Karlovarské minerální vody, a.s., se splnil v devátém roce jejich spolupráce. Příprava tradiční akce, letos poprvé ozdobené světovým mistrovstvím, nabírá na tempu a Vlasta Lepík už zase začíná hubnout ...

Štěstí přeje připraveným

SK Hubertus Karlovy Vary

Slalom klub Hubertus

oddíl vodního slalomu
počet členů 40, z toho polovina studenti
loděnice na Ohři, u peřej Hubertus
klub zde udržuje tréninkovou trať
a provozuje vodácké tábory
tradiční pořadatel komplexu vodák-
kých závodů v rámci Kanoe Mattoni

Ta voda je o ničem a mistrovství na ní nepatří!

Tak tu repliku znaj Karlovarští opravdu důvěrně. Byl to dlouholetý argument Svazu kanoistiky, sekce kanoistiky na divokých vodách, kvůli kterému odmítal potvrdit kandidaturu Karlových Varů na pořadatelství světového mistrovství. „Pravda, ve srovnání s jinými terény, na kterých se mistrovství světa jezdí, na Teplé vodní návez není,“ připomínil Vlasta Lepík. „Však jsme také nechali vypracovat studii na urychlení toku. Výsledné navrhované řešení, zúžit řeku v dvoukilometrovém úseku na polovinu, ale nejde realizovat. Ty dva kilometry totiž vedou městem a právě v jejich úseku jsou prameny. Do dna proto nemůžeme dát vůbec nic, a tak musíme zůstat i do budoucna u vratových překážek v březích.“

Svůj odmítavý přístup svaz zrušil v roce 2003 poté, co se v rámci Kanoe Mattoni úspěšně odjelo mistrovství Evropy ve sjezdu. Karlovarští okamžitě zažádali o organizaci mistrovství světa ve sjezdu juniorů pro rok 2005 (dostala ho Itálie) a mistrovství světa ve sjezdu pro rok 2006 (dostala ho Anglie). Velká Británie však v závěru loňského roku pořadatelství vzdala, ICF vypsala řízení pro náhradní pořadatele, Karlovarští se okamžitě přihlásili (po absolvování rituálních tančů na domácí scéně v návaznosti na srpenové mistrovství světa ve slalomu, které bude v Praze-Troji) – a uspěli.

Neje o lehkou vodu, ale o těžké soupeře

Závodníci z celého světa jezdí do Karlových Varů rádi. Však také na tiskové konferenci po mistrovství Evropy v roce 2003 konstatovali, že jakkoliv mistrovství na náročné i méně náročné vodě je především o těžkých soupeřích.

Lázeňské město, jehož srdcem při závodech projíždějí, si je ziskalo perfektní organizaci a zázemí, neopakovatelnou atmosférou, příjemným prostředím a jedinečností závodů. Jsou totiž jediné, které jsou pořádány v lázních. Svůj názor, že se každý závod zrovna nemusí jezdit na vodě, na které jde o život, podtrhuje svou účastník. Takže se letos při mistrovství světa a Kanoe Mattoni máme opět na koho těšit.

V křeči je sranka

Tohoto hesla se drží kanoisté z SK Hubertus při pořadatelství kvapíku, který jim každoročně dává co proto (předseda to má jasné

Vlastimil Lepík
karlovarského sportovního klubu Hubertus.

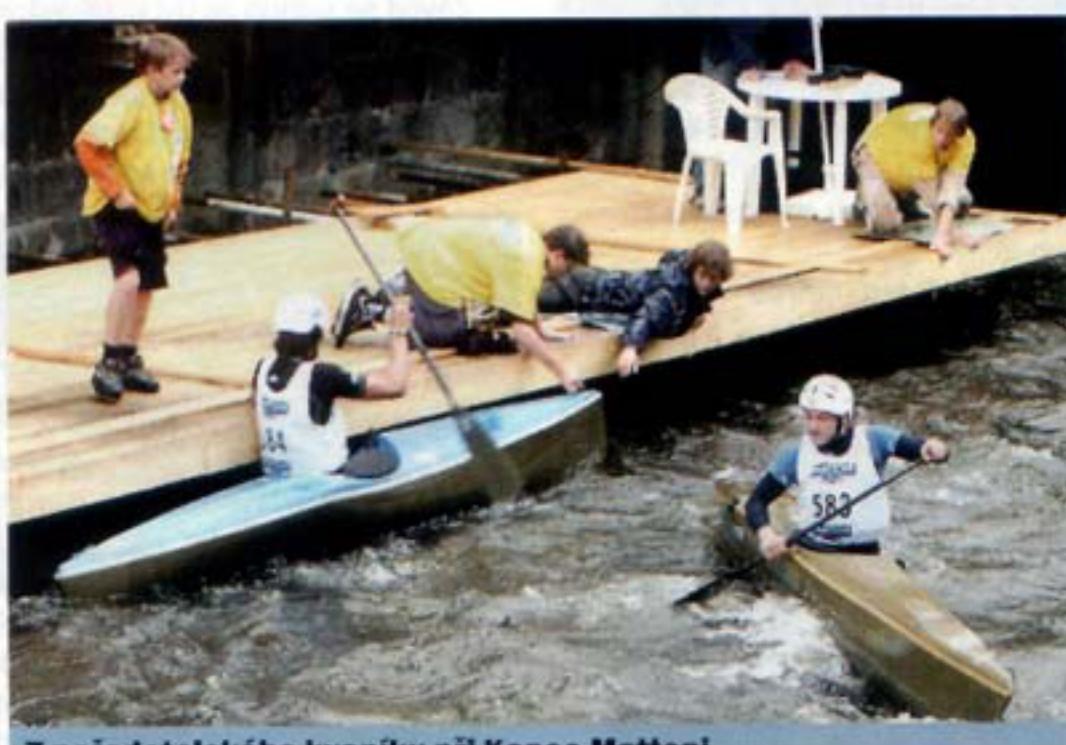
podmínkách lázní, bezpečnosti všech pořádaných akcí na vodě. Prim hrají čas, detailní itinerář, vysoká matematika a pevné odhadání nedat se, protože samozřejmě nezůstává jen při špičkovém zápolení, ale paralelně běží závody další. Letos to bude mistrovství světa obsahující nonstop závod, klasický

terén, protože Teplá na něj zřejmě nebude mit vodu. Nebo ji možná mit bude, podle toho, jak si budou stát přehradky. Nedělní karneval na vodě s netradičními plavidly je již neodmyslitelným zlatým hřebem programu a tečkou za týdenním maratonem.

„Co jde, připravujeme dopředu. Jinak je to křeč. Z čeho mám největší stres? Jednoznačně z přímého televizního přenosu. Ten se dělá z druhého kola sprintů a televize chce natočit pokud možno všechny kategorie, v nich vždy pět nejlepších, a pokud možno z několika míst na trati. Pro nás přímý přenos znamená dát dohromady startovní listinu s nepravidelným intervallem, nepočítat na minuty, ale na vteřiny, reagovat na reál a stále doložitavat zpátky v kolik koho pustit na start,“ říká Vlasta Lepík. „Jak říkám, křeč, ale je pří ni docela sranka. Někdy až moc.“

Sny a skutečnost

„Chtěli jste pořádat závody s vodákým spektrem od hobiků po mistry světa. Představovali jste si je takhle?“ ptá se. „Skutečnost původní představy předčí. Měli jsme totiž štěstí a naše záměry se v prostoru a čase proluly se silným partnerem, který měl podobný sen: pořádat v Karlových Varech významnou sportovní akci. Obrovsky nás podporuje město, po svém vzniku i Karlovarský kraj. Výraznou roli hraje i Povodí Ohře, bez kterého bychom byli už

Z pořadatelství kvapíku při Kanoe Mattoni

spočítané a ověřené každoroční praxi – za čtyři dny závodů zhoubné o čtyři kila). Organizovat mistrovství světa bez omezení by vzhledem k jejich bohatým zkoušenostem byla brnkačka. Jenomže oni mají ve Varech omezení spoustu: organizaci vypořádání vody (které je tak tak a musí se na ni vejtí celý program mistrovství světa včetně tréninků), dopravy ve specifických

sjezd, sprint a sjezd družstev. Současně se sprintem pojede na horní části tratě mezinárodní závod veteránů.“

Závod v eskymáckých obratech je už tradicí a bez něj by Kanoe Mattoni neměla správný glanc. Pojede se také společný open závod registrovaných a příchozích, a snad i noční plavba, pro kterou momentálně hledají vhodný vodní

horní část je rychle tekoucí voda

zúžené koryto

peřej s vodními válci

klidná voda

dávno na suchu. Když lidi táhnou za jeden provaz, je to paráda.“

Začínali jsme u turistiky

Když se kterákoliv vodácká parta rozhodne pořádat akce nejen pro sebe, ale i pro druhé, má obvykle za sebou kus společné cesty a řadu zkoušení. Základní kádr SK Hubertus začínal v sedmdesátých letech jako oddíl vodní turistiky, který se v pětasedmdesátém rozdělil na turistiku a závodní oddíl slalomu a sjezdu. „Máme víc slalomářů, i když závody, které pořádáme, jsou sjezdové. Polovina našich členů je závodně činná – v klubu má-

je třeba udělat na loděnicí, na táborešti, na tréninkové trati. A je podzim, zima a začínáme s přípravou dalšího ročníku Mattoni ...“

Provozujeme vodácké táboriště, staráme se o tréninkovou trať

Netočí se ovšem všechno kolem závodů. Klub má svoji loděnici na Ohři, u peřej Hubertus. Tam je rovněž tréninková trať, kterou oddíl vlastní, udržuje a dává do ní nemálo peníze, vydělané při Mattoni. „Z přírodní peřej by bez údržby nic nezbylo, a tak do ní rveme finance, upravujeme hráze, vozíme kameny,

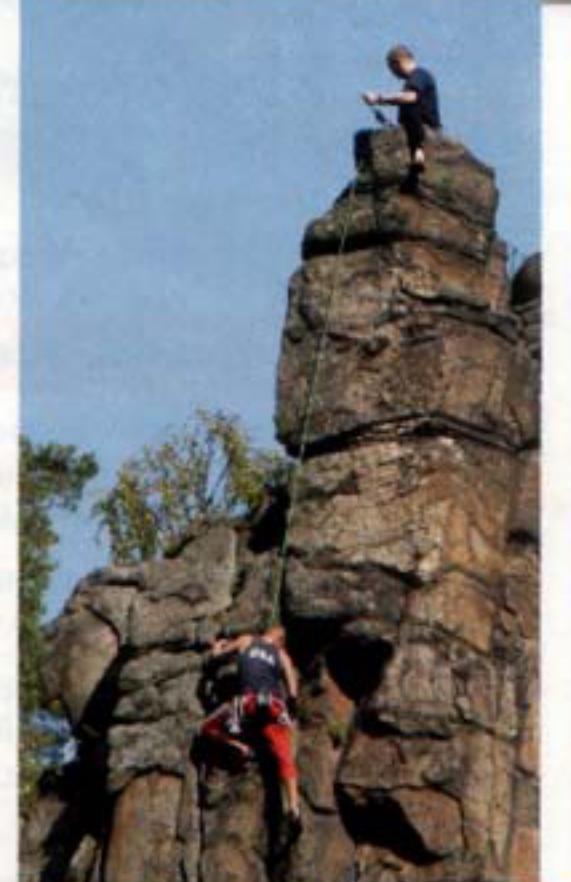
udržované správcem a výběrcem poplatků. Za osobu a den se tam platí dvacetikoruna, za stan, loď nebo psa nevybíráme.“

Jdeme dobrou stopou

Vodáky SK Hubertus spojila kanoistika, kromě vody ale každý z nich holduje spoustě dalších zájmových sportovních aktivit. „Horská kola máme všichni, je mezi námi spousta horolezců, cyklistů, lyžařů, skateboardistů ... Lidi jsou prostě do přírody. Ještě že kromě loděnic máme na Božím Daru oddílovou chalupu. Stojí uprostřed sjezdovky, je tam nádherně a hrozně rádi si sem jezdíme odfrknout od toho frmolu dole,“ říká předseda oddílu, který v jeho čele stojí již od roku 1971. „Jsem členem Horské služby, a tak na horách trávím v zimě každou volnou chvíli.“ A tam jsem si také uvědomil koloběž života. Vloni jsme slavili padesáté výročí Horské služby na Božím Daru a na tu oslavu byli pozváni všichni její zakládající členové. Polovina z nich žije v cizině, ale přijeli všichni. A když jsme si vyprávěli o životě, zjistili jsme, že jdeme všichni stejnou stopou. Že jsme všichni začínali v karlovarském vodáckém oddílu, že jsme všichni trávili zimní víkendy na stejně chatě na Božáku a spousta z nás byla členy Horské služby. Všechno se to opakuje jak přes kopírák, jen o nějakých třícti letech později. Je to prostě stejný typ lidí, které spojuje láska k vodě, horám a sportem v přírodě.“

Tréninková trať (nahore)
a vodáci na ní

Skály k vodě prostě patří

Záchrana při závodech je základ

K našemu táborešti musíte doplout

me například singliře Pavla Jandu, devatenáctého na olympiádě v Atlantě, nebo kajakáře Martina a Michala Buchtelovy. Oba bratři jezdí jedničku, Michal je loňským juniorským mistrem Evropy.

Převážnou část roku je to tréninkový úsek našeho oddílu, barevné bránky se věší až na srpnové závody, které ovšem nepořádáme. Po vzájemné dohodě je pořádají vodáci z Klášterce. Ještě že nás nechají jezdit zadara,“ směje se Vlasta Lepík.

„No a na protější straně provozujeme vodácké táborešti, ke kterému se musíte přes řeku dopravit plavidlem. Je dost rozlehle,“ říká Vlasta Lepík.

„Na závodech je základ,“ říká Vlasta Lepík.

Fajn je, že nezůstáváme sami, ale v partě chceme a dokážeme dělat něco pro druhé. Je to dobrá stopa.“

● Táňa Šiftarová
foto archiv oddílu a M. Marek

Také letos připravujeme závod v eskymoobratech

Na zimní Ohři

... a baví nás taky hokej